

?Sivan Zerdesti: «El confederalisme democràtic implica 'sine qua non' una revolució de mentalitats a l'Orient Mitjà»

Zerdesti va presentar a Vic 'Civilització capitalista', el segon volum d'El Manifest per una civilització democràtica' d'Abdullah Öcalan, president del Partit dels Treballadors del Kurdistan empresonat a Turquia des de fa gairebé 20 anys | «El confederalisme democràtic implica superar el dogmatisme religiós però també el patriarcat, el masclisme, el feudalisme, les oligarquies, la teocràcia, els règims monàrquics i els règims derivats del socialisme real»

Silvan Zerdesti, amb el llibre d'Öcalan, a la Muntanya de Llibres | Clàudia Dinarès

Dissabte 5 d'octubre del 2017. Són les cinc de la tarda i quedo amb Sivan Zerdesti, membre del Congrés Nacional del Kurdistan. És a Vic per presentar un llibre que ha traduït sobre el moviment d'alliberament kurd que es titula *Civilització capitalista*, la segona entrega de les cinc que formen *El manifest per una civilització democràtica*. L'autor és Abdullah Öcalan, president del Partit dels Treballadors del Kurdistan empresonat des de fa gairebé vint anys a una illa de Turquia. Amb tres quarts d'hora d'entrevista n'hi ha prou per confirmar que Zerdesti i Öcalan són molt més que companys de lluita. Els anys han convertit al primer en altaveu del segon. Amb ell m'endinso en el confederalisme democràtic, el moviment ideat per Öcalan que l'any 2013 marcava el punt de no retorn de la revolució de Rojava.

Del Kurdistan a Catalunya per parlar del confederalisme democràtic. Per què?

Sembla que no, però és molt important el desconeixement que hi ha respecte a aquest moviment. És bàsic, mitjançant aquesta ronda de presentacions, eixamplar el nostre cercle i que les zones hispanoparlants coneguin el conflicte kurd i al mateix temps, puguin entendre el projecte del confederalisme democràtic.

És precisament aquest projecte, el que assegurin posa fi als conflictes ètnics, religiosos, nacionals i socials de l'Orient Mitjà. És així?

Sí. El confederalisme democràtic implica *sine qua non* una revolució de mentalitats. I el dogmatisme religiós i islàmic de l'Orient Mitjà no ho ha permès mai.

En què es basa el confederalisme democràtic?

Öcalan proposa aquest moviment arran de la nostàlgia derivada dels gairebé vint anys de soledat i aïllament que acumula a la presó. Diu que aquest projecte es basa en l'actualització de la convivència entre les diferents ètnies de l'Orient Mitjà. És curiós que les llengües de la nostra geografia -l'altàica, l'ària i la semítica- i les diferents religions i cultures puguin conviure. I nosaltres això ho percebem com a una riquesa incalculable. Però el feixisme de l'estat-nació i el dogmatisme religiós islàmic no ho tolera. I aquesta intolerància l'única cosa que aconseguen és acabar amb aquesta riquesa.

Hi ha una part d'utopia, en aquest projecte?

Sí, com a tots els projectes. Però no és cap somni ni tampoc una simple teoria. Té aspectes molt viables, sostenibles i molt capaços. I aquests no són aplicables només al Kurdistan, sinó a tots els països d'Orient Mitjà i inclús a tots els indrets del món on hi hagi conflictes.

De fet, a Rojava ja s'hi està implementant.

Ja fa cinc anys. A Rojava ja estem en la fase de viure la nostra pròpia revolució de mentalitats. I això implica superar aquest dogmatisme religiós però també el patriarcat, el masclisme, el feudalisme, les oligarquies en el cas de Turquia, la teocràcia en el d'Iran, els règims monàrquics en el cas d'Aràbia Saudita, Jordània i els països del golf Pèrsic així com els règims derivats de la tradició del socialisme real com el que era el règim baasista d'Iraq. Tots aquests règims han estat imposats pel capitalisme i són completament artificials i allunyats de la realitat cultural, nacional, històrica i tradicional dels pobles de l'Orient Mitjà. I per tant, el primer pas del confederalisme democràtic és superar-los.

De què parla *Civilització capitalista*?

En aquest segon volum del manifest Öcalan parla de la destrucció del capitalisme mundial i del naixement del concepte estat-nació. El líder kurd diu que aquest concepte és un gran obstacle pel desenvolupament dels pobles, sobretot pels de l'Orient Mitjà. Obre la porta a nous moviments democràtics antisistema, socialistes i feministes.

Quin és el model econòmic que defensa l'autor?

Öcalan defensa clarament un sistema econòmic ecològic basat en la ramaderia i l'agricultura. També aposta per l'autoritat natural de la dona, recuperant la idea neolítica de la dona com a deessa i mare al mateix temps. Per desgràcia, actualment a l'Orient Mitjà la dona està completament allunyada de l'economia. I nosaltres lluitem perquè això canviï, entenent que la figura de la dona és per naturalesa, creadora d'economia.

Per tant, la revolució de mentalitats també està pensada en clau feminista?

Per descomptat. El respecte cap a la dona és un dels pilars del confederalisme democràtic. I són elles les que han de liderar aquesta revolució de mentalitats que implica el mateix moviment. A l'Orient Mitjà hi ha un problema molt greu amb les dones. Els homes les tracten com a objectes sexuals i no com a companyes de vida. I això ho provoca la religió, el patriarcat. Afortunadament, en aquests moments és molt esperançador el moviment de la dona kurda. És la primera vegada que passa una cosa com aquesta i això ens fa pensar que anem cap a un model econòmic ecològic sempre supervisat per la figura de la dona. L'empoderament de la dona és, sens dubte, un gran pas de la revolució de mentalitats que fa falta a l'Orient Mitjà.

A partir d'aquí, el manifest continua. Què vindrà després de *Civilització capitalista*?

El tercer volum es titula *Sociologia de la llibertat*. Estem ultimant els preparatius perquè el puguem acabar aquest Nadal i publicar-lo el dia 21 de març, que és la festa nacional del Kurdistan. En aquest volum Öcalan torna a parlar del problema de la dona i dels moviments antisistema però també dels moviments d'alliberament nacional. És un llibre molt important perquè critica durament als sociòlegs que legitimen l'abús del capitalisme i dels estat-nació. A tots ells els proposa el confederalisme democràtic com a solució. També critica molt durament el marxisme que assegura, limita la lluita de la humanitat a la lluita entre el proletariat i la classe pertanyent al poder. En aquest escenari, l'autor proposa la unió de la majoria, del proletariat, per aconseguir un món millor. I un món millor, diu, serà possible quan al món no hi hagi pau. Perquè segons Öcalan, un món amb pau significa que en algun lloc, encara hi ha guerra. Seguirem.